

mel, eller er der ikke lovhjemmel? Det blev afklaret, og det er så her, vi står nu.

Jeg sagde, straks da jeg fik kammeradvokatens papir i hånden, at hvis der ikke er hjemmel til det, kan vi selvfølgelig ikke køre videre med den praksis, og den blev øjeblikkelig og uden tøven ophævet den 11. oktober, så vidt jeg husker. Men jeg sagde samtidig, at jeg agtede at fremsætte et lovforslag med henblik på at videreføre muligheden for den pristalsregulering, der altså var berettiget tvivl om lovhjemmelen til, og hvorfor gjorde jeg det? Var det bare, fordi jeg ville tolke skattestoppets regler, som hr. Ole Stavad var inde på? Nej, det var det ikke – ikke alene i hvert fald.

Jeg vil godt sige, at forslaget går ud på, at der også ved anvendelsen af den faktiske anskaffelsessum tages hensyn til prisudviklingen. Der bliver dermed tale om en udbygning af situationen set i forhold til de øvrige indgangsværdier, som findes, og der tages hensyn til prisudviklingen. Men der er ikke tale om en dobbelt adgang til pristalsregulering, og man kan derfor ikke tale om, at reglen om pristalsregulering kan karakteriseres som et skattehul. Der er derimod tale om, at man under hensyntagen til fortiden og den ulovhjemlede praksis gennemfører en lovhjemmelpraksis.

Den nuværende regering har forholdt sig til kendsgernerne, nemlig at der ved regeringens tiltræden eksisterede en sådan praksis. Muligheden for pristalsregulering af ældre anskaffelsesnumre blev indsat i ligningsvejledningen, og der blev oven i købet udstedt et cirkulære herom. Efterfølgende har det vist sig, at der ikke var den fornødne lovhjemmel til praksis, men det kan ikke sidestilles med, at der er et hul.

Kl. 11.15

Jeg vil gerne sige, at jeg i lovforslaget har valgt at lovfæste praksis fra tidligere. Det skyldes, at der hos skatteyderne har været skabt en berettiget forventning om, at der også fremover kan ske pristalsregulering. Det er altså ikke bare et spørgsmål om skattepolitik og skattestop og de regler, der følger med det. Det er også et spørgsmål om berettigede forventninger for de mennesker, som det her handler om.

Efter min mening er der tale om berettigede forventninger. Man kan ikke forlange, at skatteyderne skal kunne gennemskue en indviklet jura.

Med lovfæstelsen sikrer jeg desuden en ligestilling mellem skatteydere, så den skattemæssige

ge behandling ikke bliver afhængig af, om man nåede at få solgt inden den 11. oktober 2003 eller efter den 11. oktober 2003.

Jeg vil desuden understrege, at der kun er tale om en lovfæstelse af praksis. Jeg mener ikke, at der kan være berettigede forventninger til en pristalsregulering af vedligeholdelsesudgifter og forbedringsudgifter, som jo også har været et grundlag for diskussionen her.

Mange har bebrejdet mig, at jeg ikke også giver mulighed for pristalsregulering af vedligeholdelse og forbedringsudgifter. Dertil har jeg sagt nej. Jeg ved godt, at der er mange, der kunne ønske det, ikke mindst folk, der står mig nær, men der har jeg sagt nej. Det, jeg bare ønsker med det her lovforslag, er at videreføre den praksis, som har været gældende, siden loven blev ændret i sin tid, altså længe før jeg selv tiltrådte. Derfor indgår der ikke i lovforslaget noget om vedligeholdelse og pristalsregulering af vedligeholdelsesudgifter.

Så jeg synes, det er vigtigt ved den her lejlighed at slå en pæl igennem den argumentation. Det er klart, at vi politisk kan være rygende uenige – selvfølgelig kan vi det – om, hvorvidt der skal kunne ske en pristalsregulering, eller om der ikke skal kunne ske en pristalsregulering. Det synes jeg er fair nok. Men jeg synes ikke, at man skal tillægge os alle mulige andre motiver for det lovforslag, som Folketinget har haft under behandling gennem et stykke tid, og hvor vi absolut har lagt meget vægt på at understrege de begrundelser, vi har fremført for dette lovforslag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Ole Stavad som ordfører i anden runde.

Ole Stavad (S):

Jeg kan konstatere, at skatteministeren og jeg er forholdsvis enige om historikken i det her. Vi er enige om, at der er sket en fejl. Vi er enige om, at der ingen tidligere ministre er, der nogen sinde har været bekendt med den fejl. Vi er enige om kammeradvokaten – der er måske en lille nuance, for ministeren siger, at der er berettiget tvivl. Nej, det er soleklart og bomsikkert, at der ikke er lovgivningsmæssig hjemmel. Der er ingen tvivl.

Derfor opførte ministeren sig også ordentligt og klogt og udsendte omgående et cirkulære, da han konstaterede, at der var en praksis, der ikke var nogen lovgivningsmæssig dækning for. Ingen kritik af ministeren for det. Heller ingen kri-